

Oponentský posudek na diplomovou práci Šárky Šuranové, BBus (Hons)

„Současný stav a budoucnost muzejních knihoven v Praze“

Diplomová práce Šárky Šuranové je obsahovým protějškem diplomové práce Markéty Kotyzové „Současný stav a budoucnost muzejních knihoven v Čechách“, jelikož zpracovává téma pražských muzejních knihoven, které bylo v práci Markéty Kotyzové záměrně opominuto.

V úvodu autorka představuje historii pražských muzeí a s nimi spjatými knihovnami, jejich vývoj a místo v muzejní struktuře. Zvláštní místo je pak věnováno vývoji pražských muzejních knihoven ve 20. století, který zároveň osvětluje jejich stávající situaci a současně některé jejich specifické problémy. Autorka zachytila a podrobně charakterizovala stávající zákony a legislativní normy, které se určitým způsobem – ať už přímým nebo nepřímým – dotýkají muzejních knihoven.

Celá práce je pak založena na dotazníkovém průzkumu mezi pražskými muzejními knihovnami. Dotazník, který diplomantka vypracovala, zjišťuje jednak základní kontaktní údaje pražských muzejních knihoven, jednak strukturu knižního fondu, formu jeho zpracování, počet pracovníků a jejich vzdělání, účast knihoven na seminářích a konferencích atp. Jde ve své podstatě o obdobný dotazník, jaký při průzkumu pro svou diplomovou práci použila Markéta Kotyzová. Přesto není tak pečlivě zpracován a vykazuje některé stylistické nesrovnalosti.

Na základě získaných informací diplomantka statisticky analyzovala současnou situaci a problémy pražských muzejních knihoven z různých aspektů: zřizovatelé, fondy, akvizice, zpracování fondu, služby knihovny, její propagace atp.

Historie a současná situace pražských muzejních knihoven je ilustrována čtyřmi příklady: Knihovnou Národního muzea, Knihovnou Židovského muzea v Praze, Knihovnou uměleckoprůmyslového muzea v Praze a Knihovnou Národního technického muzea. V závěru práce uvádí diplomantka přehledně údaje získané během dotazníkového průzkumu.

Práce je poměrně dobře napsána a systematicky zpracována. Přesto se v ní objevují některé nepřesnosti, např. tvrzení, že Knihovna Národního muzea je nejstarší muzejní knihovnou v ČR. Ve skutečnosti je jí Knihovna Slezského muzea v Opavě. Dále se v práci objevují některé nelogicky vystavěné věty, popř. věty, které jdou proti stylistice psaného odborného projevu. Přesto vzhledem k odvedené analyticko-syntetické práci i šíři zpracovaného tématu doporučuji práci k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat jako velmi dobrou.

V Praze dne 13. 9. 2011,

PhDr. Richard Šípek